

Se pedvece leste, și kîte odată că esplosivne, prin cărbune.

Lăkrează iște asupra stannumului să se infleșeagă și se căldură moț. Dacă se înfășără azotatul de cupru și cu foaie de stannum, această metal se oxidă că înruginăne și se transformă în acidul stannic, când se bate amestecul săru și un ciocan pe o nicovală de ocol.

Se prepară azotatul de cupru atât cuprulul prin acidul azotic întins de apă: $3\text{Cu} + 4\text{AzO}_5 = 3\text{CuO}$, $\text{AzO}_5 + \text{AzO}_2$.

Azotatul de cupru anhidru nu este cunoscut: această sape conține ordinariamente 4 ecivațiuni de apă, și cristalizează în prisene albastre închise. Când odată cristalele sunt albastre mai deschise, și conțin 6 ecivațiuni de apă.

După D. Gerhardt, subțiazotatul de cupru (CuO)⁴, AzO_5 , conține tot de asemenea 3 ecivațiuni de apă, și cind se prepară descompunând azotatul prin căldură, și cind se precipită sape neagră după ammoniac.

Subțiazotatul de cupru, punându-se în diușeagă, în timp de cîteva minute, că ammoniacul caustic, se afle descompus; se produse azotatul de cupru ammoniacal și un precipitat de hydratul de cupru albastre azuri. Această hydrată rechină cîteva zrete de ammoniac și care le perde la 130° devenind verde; atunci are formă de CuO, HO.

Cind se aduce și trage să se separă de raz ammoniac și înțepă disoluție prea concentrată de azotatul de cupru, atunci se dobindește, prin evaporație să se răcirea disoluției, cristale albastre azuri ce trebuie să se considepe, după D. Kane, ca formate de amiduri de cupru și de azotatul de ammoniac: CuAzH_2 , AzH_3 , HO , AzO_5 . Se prezase, înainte de experiențile D. Kane, că aceste cristale erau compuse de oxidul de cupru ammoniacal și de azotatul de ammoniac.

Această sape este solubilă în apă, și cristalizează prin evaporație lăcoare fără a fi eprouvat alterație.